

РЕШЕНИЕ

№ 2641

гр. София, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 21.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9219** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета (ЕС) № 952/2013 за създаване на Митническият кодекс на Съюза (Регламент 952/2013), във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) и чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на У. В. И. от [населено място] против Решение № 32-175482/31.05.2022 г., издадено от директора на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция "Митници".

В жалбата се посочва, че оспореният митнически акт е постановен в нарушение на материалния закон. Навеждат се доводи, че административният орган не изложил мотиви по отношение на наличието на основателни съмнения по отношение на декларираната стойност на стоката, не са посочени обстоятелствата, които са породили съмненията и въз основа на които е започнала и извършена проверката. Твърди се, че спореният акт е издаден в нарушение на изискването за последователност на прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност съгласно чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Според жалбоподателката липсата на договор за продажба е ирелевантно за определянето на договорната стойност доколкото доставката е документирана с фактура, издадена според изискванията на данъчното право на САЩ и твърденията на митническите органи за липса на реквизити са неоснователни предвид липсата на правомощия у българските митнически органи да тълкуват и прилагат американското право. Сочи се, че информацията от уебсайта, на която се позовава митническият орган не е официален

или надлежен източник, няма доказателства за осъществена продажба на тази цена, като е недопустимо позоваването на получена по този начин информация за определяне на нова митническа стойност. По тези съображения се претендира отмяна на оспореното решение.

Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница Б. – не изразява становище.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, не изразява становище по жалбата

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

На 20.01.2021 г. с митническа декларация МД с MRN 21BG001008030028R8/20.01.2021 г. е декларирана стока за поставяне под митнически режим допускане за свободно обращение „УПОТР. ПЪТНИЧЕСКИ АВТОМОБИЛ-КАТАСТРОФИРАЛ; МАРКА:MERCEDES-BENZ МОДЕЛ:С300 ТИП:С300; ПЪРВА РЕГ:01/01/2020 ЦВЯТ:0; Р.ОБЕМ: 2000; Д-ТЕЛ: НЯМА ДАННИ, ШАСИ:55SWF8EB6LU325922.

В митническата декларация за стоката са декларирани съответно: в ел. д. № 5/14 "Код на държавата на изпращане/износ" - САЩ; в ел. д. № 4/1 "Условие на доставка" - CFR – Стойност и навло; в ел. д. № 6/14 "Код на стоката-Код по комбинирана номенклатура"/№ 6/15"Код на стоката –код по Т."-[ЕИК]; в ел. д. № 4/16 "метод за определяне на стойността" – "1 – договорна стойност на внасяните стоки (чл. 70 от Кодекса); в ел. д. № 4/14 "Ц. на стоката" – 10200; в ел. д. № 4/10 "Валута" – BGN.

На база декларираните данни, към датата на приемане на МД размерът на митническата стойност за нея е определен съгласно разпоредбата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., а именно когато на база договорна стойност, т. е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Декларираното условие на доставка е "CFR – Стойност и навло".

Към митническата декларация за допускане за свободно обращение са били приложени фактура № 3012/05.11.2020 г., издадена от "Global Auto Exchange" (л. 35), коносамент № IMP/0359/02/21 L4, издаден от „FREELINE“ LTD място на натоварване на автомобила е пристанище Ню Й., САЩ на 23.11.2020 г.

Митническата стойност за стоката е определена на база декларираните за нея елементи, а именно в размер на 10200.00 лв., като са определени и взети под отчет публични задължения за мито в размер на 1020 лв. и за ДДС в размер на 2244.00 лв.

Със Заповед № ЗТ2-1000-425/24.06.2021 г. /л. 99/ на директора на ТД Ю. Морска, е възложено извършването на обобщен анализ на данните в митнически декларации за режим допускане за свободно обращение и за режим транзит за стоки по позиция КН 8703, с държава на изпращане САЩ или К. за периода 01.06.2019 г. – 01.06.2021 г., като е определен срок за изготвяне на писмен доклад до 30.06.2021 г. от отдел "Митническа дейност".

По делото е представен доклад № 32-208102 от 30.06.2021 г. /л. 84-98/, в който е направено предложение за извършване на последващ контрол.

При извършения последващ контрол от страна на митническите органи е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN

(номер на шаси), като на електронен сайт [www. autoauctions. io](http://www.autoauctions.io) била открита информация за обявена продажна цена на аукцион с дата 16/10/2020 г. със статус „продадена“ (SOLD) за автомобил със същия VIN номер на шаси и „odometer 5 672 actual miles“ в страната на износа. Продавач по аукциона е “Geico” Insurance Company. Публикуваната продажна цена е в размер на 23 900,00 USD и превишава повече от три пъти декларираната пред митническите органи цена в размер на 6 000,00 USD при допускане за свободно обращение.

Във връзка с посочената информация възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност, поради което на основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, с писмо рег. № 32-335621/22.10.2021 г. /л. 37, 38/ били изискани доказателства за потвърждение на декларираната цена, извършените плащания във връзка със стоката /договори, кореспонденция, заявки, поръчки, извлечения от хронологичен счетоводен регистър, първични счетоводни документи както и писмени обяснения от У. И.. На 02.11.2021 г. е постъпил отговор от И. с рег. № 32-347071/02.11.2021 г. /л. 33, 34/, към който е приложена Фактура № 3012 с дата 05/11/2020 г. и заверено копие от МД /л. 35,36/.

С връченото съобщение по чл. 22, § 6 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, обективизирано в писмо рег. № 32-9196/11.01.2022 г. (л. 27-31), У. И. е уведомена, че поради възникнали основателни съмнения ще бъде определена нова митническа стойност на декларираната от нея стока по митническа декларация MRN 21BG001008030028R8/20.01.2021 г. В съобщението е посочено, че това решение е взето с оглед липсата на достатъчно доказателства в подкрепа на декларираната митническа стойност на процесната стока, като са посочени обстоятелствата, породили съмненията в действителността на договорната стойност, както и на елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност. Посочено е, че при извършен последващ контрол на митническата декларация е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен номер на шаси и "odometer 5672 actual miles " в страната на износа, открита на уебсайт [www. autoauctions. io](http://www.autoauctions.io), с обявена продажна цена от 23900 USD. Според административния орган декларираното в ел. д. № 4/16 "метод за определяне на стойността" - "1 – договорна стойност на внасяните стоки (чл. 70 от Кодекса) не отговаря на метода, по който е определена стойността в декларацията, тъй като е взета цената по приложената фактура в размер на 6000 USD, не са налице доказателства в подкрепа на точността на декларираната цена съгласно приложената фактура, като напр. договори, поръчки, оферти, кореспонденция или др. подобни предшестващи сделката. Приложената към митническата декларация фактура не съдържа всички необходими реквизити, удостоверяващи договорните условия по сделката като: условие на плащане, начин и срок на плащане, клаузи при неизпълнение или др. и същата не може да служи в подкрепа на декларираните данни в МД относно митническата стойност.

Според митническите органи на основание чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., митническата стойност следва да се определи, като се вземе предвид продажната цена в размер на 23900 USD /статус - продадена/ на автомобил със същия номер на шаси, увеличена с транспортните разходи. Размерът на транспортните разходи е определен въз основа на данни от м. 03.2021 г. за допуснати за свободно обращение автомобили с отправно пристанище New York, USA и място на разтоварване Пристанище Б., за

които са декларирани транспортни разходи до ЕС в размер на 643.05 лв. за всяка от декларациите. Административният орган е приел, че след като вносителят не предоставя информация относно реално заплатени разходи за международен транспорт, то като стандартна тарифа на навлото за превоз до мястото на въвеждане са приети изчислените разходи в размер на 643.05 лв. от пристанище New York, USA до Пристанище Б., България.

В резултат на горните изводи митническата стойност на стоката, допусната до свободно обращение с митническа декларация с MRN 21BG001008030028R8/20.01.2021 г., е изчислена в размер на 38422.12 лева и транспортни разходи в размер на 643.05 лв., или общо в размер на 39065.17 лева. На жалбоподателя е предоставен 30-дневен срок за изразяване на становище, но отговор не е изпратен.

Последвало е издаване на оспореното Решение № 32-175482/31.05.2022 г. от директора на ТД на Митница Б. към Агенция "Митници" на основание чл. 70, § 1 и § 2 и чл. 71, § 1 буква д) подбуква i) от Регламент (ЕС) № 952/2013 за стоката, поставена под режим допускане за свободно обращение с МД с MRN 21BG001008030028R8/20.01.2021 г., е определена нова митническа стойност в размер на 39065.17 лв.; 2. на основание чл. 85, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., при прилагане на ставка 10 % за вносно мито, съответстваща на декларирания тарифен код по КН 8703 2390/код по Т. 8703 2390 00, спрямо новата митническа стойност е определено вносно митническо задължение в размер на 3906,52 лв.; 3. на основание чл. 54, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 77, § 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и с чл. 77, § 2 от същия регламент данъчното събитие при внос на стоки възниква и ДДС става изискуем на датата, на която възниква задължението за заплащане на вносни мита, а именно 20.01.2021 г. На основание чл. 55, ал. 1 от ЗДДС е определена данъчната основа в размер на 42971.68 лв. и предвид данъчната ставка от 20 %, съгласно чл. 66, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и на основание чл. 67, ал. 1 от същия закон е определено задължението за ДДС при внос по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗДДС на автомобилите, в общ размер на 8594.34 лв., 4. На основание чл. 105, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и чл. 56 от ЗДДС, във връзка с чл. 105, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. са определени за вземане под отчет и досъбиране вносно мито и ДДС общо в размер на 9236.86 лв., от които мито в размер на 2886.52 лв. и ДДС в размер на 6350.34 лв., ведно със задължение за лихви, считано от 20.01.2021 г. до уведомяването на длъжника.

В мотивите на оспореното решение е посочено, че декларираното в ел. д. № 4/16 "метод за определяне на стойността" - "1 – договорна стойност на внасяните стоки (чл. 70 от Кодекса) не отговаря на метода, по който е определена стойността в декларацията, тъй като е взета цената по приложената фактура в размер на 6000 USD, не са налице доказателства в подкрепа на достоверността на декларираната цена, съгласно приложената фактура № 3012/05.11.2020 г., издадена от "Global Auto Exchange", като напр. договори, поръчки, оферти, кореспонденция или др. подобни, предшестващи сделката. Същата не съдържа всички необходими реквизити, удостоверяващи договорните условия по сделката като: условие на плащане, начин и срок на плащане, клаузи при неизпълнение или др. и същата не може да служи в подкрепа на декларираните данни в МД относно митническата стойност. В решението е посочено още, че от приложения към митническата декларация „CERTIFICATE OF TITLE“ № [ЕГН] с дата 13/10/2020 удостоверение за претърпяло щета моторно

превозно средство с VIN 2C3CDZAG7GH345943), издадено в страната на износа е установено, че същият е на името на Geico Insurance, PO BOX 13208, MACON, GA 31208 USA, който е и продавач по проведения аукцион, като нов собственик/купувач е вписан „Global Auto Exchange”, 416 Commerce way, Longwood, FL 32750 USA към 02.11.2020 г.

Направен е извод, че идентичността на данните от аукциона и при настоящата продажба означават, че автомобилът при допускането му в свободно обращение е бил в непроменено състояние от датата на аукциона с продажна цена 23900 USD. От представените изображения се установява, че автомобилът е повреден. Сочи се, че намерената информация се потвърждава и от описанието на автомобила към датата на деклариране за свободно обращение, съдържащо се в ел. д. 6/8 на митническата декларация - "Употребяван пътнически автомобил – катастрофирал". В този смисъл е прието, че няма доказателства да е налице промяна в състоянието на автомобила към датата на аукциона- 02.11.2020 г. и към датата на допускане за свободно обращение – 20.01.2021 г. Изложени са доводи, че в информацията от проведения аукцион са посочени отчетени данни за действителен пробег - 5672 miles, който съвпада с показанията на представения пред митническите власти талон на автомобила, където също е вписано „odometer 5 672“. Съгласно изложените мотиви, директорът на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция "Митници" приел, че продажната цена в размер на 23900 USD е установената действително платена цена на автомобила при продажбата му за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и същата следва да послужи за определянето на неговата митническа стойност съгласно чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., респ. спрямо новата митническа стойност е определено вносно митническо задължение и ДДС задължение за довносяне, към която на основание чл. 71, § 1, буква д) подбуква i) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г следва да се прибавят и транспортните разходи до мястото на въвеждане на митническата територия на Съюза.

С цел правилно определяне на разходите за международен транспорт е изследвана информацията в ел. д. 4/9 с код АК „Трансп., застр., тов.-разтов.операции до ЕС“ на митнически декларации за допускане за свободно обращение на автомобили с държава на изпращане К. и място на доставка пристанище Б. през месец май 2021 г.

Установено е, че през месец март 2021 година са допуснати за свободно обращение автомобили с отправно пристанище New York, USA и място на разтоварване Пристанище Б., за които са декларирани транспортни разходи до ЕС в размер на 643.05 лв. за всяка от декларациите. Изчисленият средноаритметически размер възлиза на 643.05 лв. Имайки предвид, че вносителят не предоставя информация относно реално заплатени разходи за международен транспорт, поради което, като стандартна тарифа на навлото за превоз до мястото на въвеждане са приети разходи в размер на 643.05 лв. от пристанище New York, USA до Пристанище Б., България.

При така изложените фактически данни, които се подкрепят от приложените по делото писмени доказателства, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозирана в предвидения от закона срок. Решението е получено на 07.09.2022 г. /л. 21/, а жалбата е подадена на 21.09.2022 г.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по аргумент

от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно посочената норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22, § 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, 27 и 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи без съответното лице да е подало предварително заявление. Съобразно чл. 48, изр. първо от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, за целите на митническия контрол митническите органи могат, след вдигане на стоките, да проверяват точността и пълнотата на информацията, подадена в митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт, както и наличието, автентичността, точността и валидността на всички придружаващи документи, и могат да проверяват счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, която се отнася до операциите с въпросните стоки или до предварителни или последващи търговски операции, включващи тези стоки.

Тази компетентност за митническите органи е предвидена и в националното законодателство. Според чл. 84, ал. 1 от ЗМ, за целите на прилагане на чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 след вдигане на стоките митническите органи имат право да извършат последващ контрол чрез проверка на: точността и пълнотата на информацията в декларациите и на придружаващите документи; счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, свързани с операции със съответните стоки или с предварителни или последващи търговски операции, включващи съответните стоки. Според чл. 84а, ал. 2 и ал. 3 от ЗМ, при последващия контрол се извършва проверка за законосъобразността на действията на проверяваното лице при прилагането на съответните режими, процедури и мерки на търговската политика, както и за изпълнение на задълженията му за заплащане на публичните държавни вземания, събирани от митническите органи. Митническите органи са длъжни да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата по ал. 2 както във вреда, така и в полза на проверяваното лице. В хода на проверката проверяваното лице има право да получава сведения за установените факти и обстоятелства, доколкото това няма да затрудни извършването ѝ.

Следователно, оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция "Митници" е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съгласно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия, поради което същото е валидно.

Съдът констатира, че са спазени правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението, и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок.

Съобщението е получено на 07.02.2022 г. и е изразено становище.

Оспореното решение е в изискуемата писмена форма и в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му.

Спор по установените факти не се формира между страните. Спорът е правен и се концентрира в отговора на въпроса дали са основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т.е. дали са "основателни съмнения" по смисъла на чл. 140, § 2 от Регламент (ЕС) № 2015/2447 и при положителен отговор на този въпрос, спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Относителните норми, касаещи определянето на митническата стойност, върху която се следват митните сборове се намират в Глава 3 от Митнически Кодекс, именуван Стойност на стоките за митнически цели. В разпоредбата на чл. 70 от Кодекса е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местозначение митническата територия на Съюза. В решение по дело C-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09).

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относителните към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си /така например решение по дело C-1/18 на СЕС, т. 24/. Остойностяването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са дали основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащата стоката на територията на общността стойност.

Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока, което в случая не е сторено.

В конкретния случай процесната МД е била предмет на последващ контрол относно верността на данните за реално платената цена за автомобила посочена в същата, релевантна за определяне на митническата му стойност, съответно и за дължимите публични държавни вземания - мито и ДДС по реда на чл. 48 от МК във вр. чл. 84 от ЗМ. В хода на проверката административният орган е изложил съображения за възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност и в следствие е издал процесното решение, с което е процедира за досъбиране вносно мито и ДДС на база новоопределената митническа стойност на внесенния автомобил. В чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности - в случаите когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Митническият кодекс, и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора.

В случая мотивите на органа и процедирането в контекста на основателни съмнения във връзка с декларираната договорна стойност по чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на процесния автомобил е извършено без годни доказателствени източници, които да легитимират релевантните за доказване факти, на които митническата администрация се позовава. Административният орган се е позовал на разпечатка от интернет сайт, за да обоснове извод, че действителната договорна стойност на процесния автомобил закупен от жалбоподателката е 23900 USD, а не както е посочено в митническата декларация - 6000 USD. Тези изводи съдът преценява като необосновани, доколкото не намират опора в данните от административната преписка. Отделно от това, позоваването в процесното решение на налична на посочен интернет адрес информация за автомобил със същите характеристики и идентичен номер на шаси в страната на износа, с обявена продажна цена, различна от декларираната, не е достатъчно за обосноваване на т. нар. "основателни съмнения", защото въпросната информация не е част от митническите информационни системи и данните не са събрани по надлежния ред, разписан в закона, за да могат да се ползват с доказателствена сила. При това положение следва да се приеме, че липсват

каквито и да са сравнителни данни, които да обосноват извода на решаващия орган относно по-ниската цена, декларирана при първоначалното определяне на митническата стойност, а това лишава съда от възможност да направи преценка и относно законосъобразността на тези изводи на митническия орган. От друга страна, видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващата е предоставила всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказала е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката е представила фактура от 05.11.2020 г. с вписана продажна цена от 6000 долара.

Както и самият административен орган посочва в "CERTIFICATE OF TITLE" от 13.10.2020 г. е вписан собственик "Geico" Insurance Company". Сертификатът, на който се позовава административният орган е с дата предхождаща датата на аукциона – 02.11.2020 г., т. е. напълно възможно е в този времеви период да е била реализирана предходна продажба на автомобила, която също да не е била вписана в документа. Не е установено, че И. или неин представител е участвал на аукциона. Същевременно административният орган без да оспорва автентичността на представената фактура за придобиване на стоката е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност в същата. Не е посочена причината за незачитане на данните за платената сума в представената от жалбоподателя фактура, при условие, че не се отрича автентичността ѝ. Същата е представена с административната преписка по настоящото производство и установява по категоричен начин осъществена сделка с предмет процесния автомобил; вида и техническите характеристики на същия; цената на придобиване; размерът на разходите, формиращи договорната стойност по чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Съгласно трайната практика на ВАС, застъпена в Решение № 9350 от 13.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14433/2019 г., VIII о., Решение № 15563 от 15.11.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6328/2019 г., VIII о., в тежест на митническите органи е, при условията на приложимото общностно право, да докажат основателността на съмненията, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

В представената от ответника информация под формата на разпечатки от сайта [www. autoauctions. io](http://www.autoauctions.io), не е отразено, че именно И. е закупила процесния автомобил за сумата от 23900 USD, освен това информацията, представена под тази форма, не представлява служебна и/или официална такава, за да се разчита на нейната достоверност, респ. да се използва като база данни или за сравнение. В случая, предвид преценката на органа за наличието на основателно съмнение дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума и доколкото не може еднопосочно и безпротиворечиво да се установи каква е действителната договорна стойност на стоката, е било налице основанието за пристъпване към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност, при изследване на всички значими обстоятелства. Като не е спазил

разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на внесеня автомобил, органът е допуснал нарушение на материалния закон. Гореизложеното сочи на необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C- 263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52.

Настоящият състав намира за незаконосъобразен акта и в частта на определените транспортни разходи доколкото като мотив на стр. 3 от решението митническите органи се позовават на митнически декларации за допускане за свободно обращение на автомобили с държава на изпращане К. и място на доставка пристанище Б. през месец май 2021 г. В случая от процесната МД е видно, че стоката е с държава на изпращане – САЩ, а в приложения коносамент е посочено място на натоварване – пристанище Ню Й. на 23.11.2020 г. Представените от ответника три митнически декларации и съпътстващите ги документи касаят осъществен транспорт м. януари 2020 г. / л. 135, 147, 159/.

С оглед гореизложеното съдът намира, че не са налице предпоставките за определяне на нова митническата стойност на внесената стока на основание чл. 70, § 1 във вр. с чл. 71, § 1, б. "д", подб i) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., поради което незаконосъобразно са определени с оспорения акт и сочените като възникнали задължения за мито и ДДС.

По тези съображения жалбата се явява основателна, а оспореното решение - незаконосъобразно, поради което същото следва да бъде отменено.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 32-175482/31.05.2022 г., издадено от директора на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция "Митници".

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

